

- 1 - uvodnik • 2/3 - ko zamejč na rajžo gre • 2/3 - pred velikim platnom • 4/5 - šepetaje naglas
5 - literatura • 6 - kuharski mojster • 7 - bonton • 7/8 - življenje je lepo, čeprav...

Valentina Oblak

rast

Rada bi vam povedala zgodbo. Božično zgodbo, nežno, šepetano zgodbo, kot sneg, ki se neslišno polaga na veje osamele jelke sredi listnatega gozda. To naj bi bila zgodba o Božiču, o pravem Božiču z veliko začetnico in velikim pomenom. A ne stara, že izrabljena zgodba, ne, nova zgodba, zgodba iz današnjih dni. Dolgo sem jo iskala, to pristno zgodbo, a je nisem našla ne v lučkah, ki žarijo na mestnih ulicah že oktobra, ne v božičnih sladicah, ki ždijo na policah veleblagovnic že avgusta po polovični ceni. Darila, sem si rekla, darila, v njih je duh Božiča, v njih je ljubezen, v njih bo gotovo tudi božična zgodba. Pa kaj, ko daril nihče več ne dela s srcem.

Ne, danes vam ne bom povedala božične zgodbe. Zakaj? Ker svet ne čuti več Božiča, ker so ljudje vedno bolj cinični, stresirani in nezadovoljni, ker mladi izražajo svoja čustva samo s smejkoti po sms-ih ali statusi na Facebooku, ker božič ni več Božič.

Zdaj ste gotovo sami pri sebi pomislili »Eh, to je žalostna resnica, veliko je takih ljudi, k sreči pa jaz nisem tak. Ne, to nisem jaz!« Niste, in vendar smo vsi. Je naša družba, v kateri največje vrednote so i-phone, i-pod in i-pad. Živimo v državi, v kateri na večernem telednevniku raje govorijo o plaščih za pse, ki so ta mesec moderni, kot pa o študentih, ki se borijo za svoje pravice. Živimo v Evropi, v kateri ni še minilo stoletje od bratomornih vojn in so ljudje že skorajda pozabili nanje. Živimo v svetu, ki ga sami onesnažujemo in uničujemo. Slika naše realnosti ni rožna-

ČUTITE: brez ovir, brez pravil, brez zapovedi!

ta in vsak, vsak Božič si zaobljubimo, da bomo kaj spreminili, ker vemo, da lahko kaj spremenimo, ker vemo, da se sprememba sveta začne pri spremembi posameznikov. Od naslednjega leta dalje bom začel ločevati odpadke, od naslednjega leta dalje bom hodila raje peš kot pa z avtom ... Ko se končajo prazniki, pa puf! Kakor, da bi bil božični čas zlati oklepaj v našem sivem, togem življenju. Odpadke itak potem zmečejo vse v upepeljevalnik, itak se vsi vozijo z avtom, zakaj se ne bi še jaz ... Ne pravim vam, da spremenite svet, ni treba, da imate slabo vest, ker niste oprali jogurtovega lončka, preden ste ga vrgli v

koš, vendar poskusite storiti nekaj, kar že dolgo časa niste: ČUTITE. Brez ovir, brez pravil, brez zapovedi. Kdaj se vam je zadnjič zgodilo, da bi se iskreno nasmejali, kdaj ste se zadnjič pošteno razjezili in se potem zavedali svojih napak in se opravičili? Ne bojte se iskrenosti, ne bojte se dobrote, radodarnosti, odpuščanja ... Kar daš, ti bo trikrat povrnjeno, pa naj bo to dobro ali slabo. Zato čutite: ljubite, jezite se, imejte radi, odpuščajte in spominjajte se, pa čeprav še tako boli, čutili boste utrip srca, da, to ste vi, to je vaša božična zgodba. Jo vidite? Vi ste vaša božična zgodba.

Valentina Oblak

Aleksander Bruss

MALEZIJA, moj drugi dom

Pred nekaj meseci si nisem predstavljal, da bi lahko preživel leto v tujini. A vendar mi je to omogočila mednarodna organizacija AFS (American Field Service), ki vsako leto pošilja na tisoče študentov z vseh koncev sveta na večmesečne študijske programe v tujino. Potem ko sem se prijavil na spletni strani italijanskega AFS-a Intercultura, sem po selekcijah prejel pismo in končno izvedel, da bom preživel leto v Maleziji. Komaj sedaj se zavedam sreče, ki me je doletela, ko sem julija odletel iz Rima v Amsterdam in nato v Kuala Lumpur.

Prvotno se mi je tamkajšnje življenje zdelo tako drugačno od mojega; vse je bilo novo: kultura, ljudje, hrana ... Prve dni sploh nisem mogel verjeti, da sem res tam. Hitro sem se začel spoprijateljevati z ljudmi in novim okoljem, v katerem naj bi preži-

vel 13 mesecev. Po tridnevni orientaciji v predmestnem hotelu sem končno srečal svojo družino, ki sem jo tako dolgo pričakoval. Posebno me je zanimalo spoznati njihovo vsakodnevno življenje, njihova praznovanja in konjičke. Po enourni vožnji sem prispel v Setio Alam, mirno mestece v bližini džungle, ki jo pa žal počasi uničujejo z gradnjo novih stanovanskih poslopj in avtoceste. V bližini hiše sem hitro zagledal mlako in izvrsten park. Doma so me predstavili ostalim članom družine in mi pokazali mojo sobo.

Pouk sem začel obiskovati točno teden dni po prihodu v Malezijo; z indijsko prijateljico, ki mi je predvsem na začetku zelo pomagala, sem se dnevno z avtobusom peljal v šolo. Obiskoval sem Klang High School, kjer so me prvi dan med dnevnim zborovanjem predstavili na odru. Kar hitro sem pridobil nove prijatelje. V šoli sem sledil pouku znanstvenih predmetov, ki so v nekaterih malezijskih šolah še v angleščini. Seveda imajo tudi humanistične predmete, ki pa so manj priljubljeni, saj so le-ti v malezijsčini. Med poukom je veliko praktičnega dela, veliko časa preživijo v laboratorijih, ki so po navadi dobro opremljeni. Čeprav leto ustanovitve moje šole sega v leto 1928, je bila prvotno angleška

pred velikim platnom

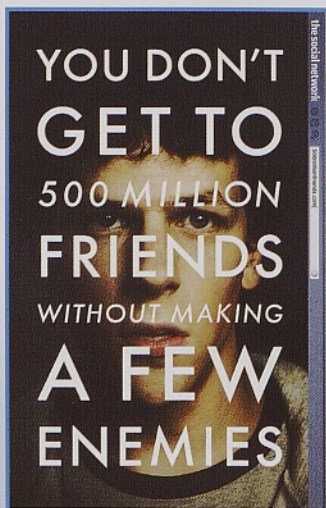
Socialno omrežje

Search

Wall Info Photos Discussions Video Links +

Mogoče niste med tistimi, ki ga uporabljate vsakodnevno, mogoče ga sploh nimate ali ste proti vsemu temu »zgubljanju časa«, vseeno pa poznate inovacijo stoletja, spletno stran, na kateri mladi in manj mladi obtičijo za 20% svojega časa na spletu. Če se ozrete in pogledate, v katero spletno stran zija vaš kolega, če razmišljate o tem, katero spletno stran si ogleduje vaša hčerka, vi pa jo že pet minut kličete k večerji ... ja, to je Facebook! Pravijo, da je spremenil našo družbo in način ko-

municiranja, uvrščajo ga med izume, ki so človeško družbo najbolj spremenili.

Omenjeni pojav se je kar hitro razširil in kmalu obtičal celo v kinodvoranah z naslovom **Socialno omrežje** (*The social network*) v režiji super briljantnega Davida Fincherja (*Benjamin Button*, *Fight club*, *Seven*). Spet je Fincherju uspelo sestaviti film, ki je zanimiv in tekoč kljub časovnim preskokom. Junake oriše vsakega v svoji posebnosti: Marka Zuckerberga, ki ga je magistralno upodobil Jesse Eisenberg, »

« privatna šola, zato je bila tudi precej dobro opremljena. Šole imajo po navadi zelo veliko število študentov in zato so

razredi zelo številni. Veliko hodijo tudi na izlete, čeprav iz ekonomskih razlogov potujejo le po Maleziji. Šolski sistem pa se mi sploh ne zdi tako različen od našega. Malezija vlaga veliko denarja v izobraževanje in v vzgojo mladih, kjub temu pa je še veliko nasilja med različnimi etničnimi skupinami. V tej državi živijo tri rasne skupine: domorodci ali malay, ki so po večini muslimani, Kitajci in Indijci. Zato so Malezijci večkrat dvojezični in celo trojezični; veliko je tudi drugih jezikov in seveda lokalnih narečij. Čeprav je uradni jezik malezijsščina, večina prebivalstva obvlada angleščino.

Zaradi raznolikosti praznovanj vseh treh skupin imajo v Maleziji več počitnic kot pri nas. Glavne počitnice potekajo od polovice novembra do konca decembra, to obdobje je zelo priljubljeno pri študentih, ker jim daje možnost, da se malo razbremenijo dnevne rutine. Z meteorološkega vidika pa je to obdobje neprijetno in hladno, saj je to obdobje monsunov in zaradi tega prihaja do poplav. Med letom pa je pod-

nebje zelo toplo in vlažno, kar je tipično za tropsko območje. Glavna praznovanja so mesec po Ramadhanu, ki se v tej deželi imenuje Hari Raya – tega po navadi ne praznujejo le muslimani, enako pa je tudi z drugimi prazniki, npr. indijski Deepavali in Thaipusam ter kitajsko novo leto. Malezijci praznujejo doma, kamor povabijo sorodnike in prijatelje na neke vrste zakusko. Posebnost je, da tukaj namesto daril prejmeš kuverto z majhno vsoto denarja, katerega naj bi po tradiciji vsak uporabil v dobre namene. Hrana je na tem koncu sveta zelo pomembna in je zaradi prisotnosti teh različnih etničnih skupin zelo raznolika; sega od domače kuhinje do zahodne ter še do 'junk' hrane.

Izkušnjo, ki sem jo opravil lani, bi svetoval vsem tistim, ki bi se radi seznanili z drugačno kulturo in pravzaprav drugim načinom mišljenja, saj menim, da ti take priložnosti v bodočnosti najbolj koristijo in te notranje obogatijo.

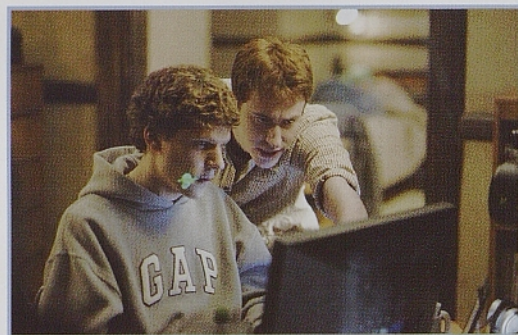
(pripravil
Simon Peter Leban)

« oriše kot ciničnega genija, toda čustveno ne prav zrelega harvardskega študenta, saj ga dekletova zavrnitev pripelje k izumitvi najpomembnejšega virtualnega socialnega omrežja. Je bilo le to zadostni razlog? Smo spet ženske vsega krive? Vemo, da so zaradi žensk moški celo začeli vojne, a vsaj za največji izum našega stoletja bi ne bile rade krive.

Toda vrnimo se spet k filmu: ideja socialnega omrežja pritegne pozornost aristokratskih dvojčkov Winklevoss (Armie Hammer in Josh Pence). Takoj povabita Marka k sodelovanju pri programiranju študentskega omrežja, saj razumeta da je fant izredno nadarjen programer. Mark pa sam izpelje projekt s pomočjo svojega najboljšega prijatelja Eduarda Saverina (Andrew Garfield), ki mu posodi začetni kapital.

Kako bo prišlo do obtožb, odvetnikov, kazni, glob in do negativnega vpliva Seana Parkerja (Justin Timberlake), si kar sami oglejte. Če že ne zaradi filma, pa zaradi ideje, ki je spremenila našo socialno življenje!

Helena Pertot

BOŽIČ MED MLADIMI

Obilno kosilo, družinski in (za nekatere še vedno tudi) verski praznik

Božič ... Za nekatere enostavno dela/šole prost dan, za druge praznik, ki ga posvetijo družini, za tretje priložnost za oddih na snegu, za četrte celo potrošniški praznik neiskrenega altruizma. Kaj pa spomin na Jezusovo rojstvo? In Betlehem, hlevček, sveta družina in detece, ki prinaša na svet upanje v odrešenje?

Kako božič doživlja današnja mladina? To smo želeli na lahkoten (a zato nič manj resen) način poizvedeti s serijo intervjujčkov z nekaterimi mladimi, ki so angažirani na različnih področjih zamejske stvarnosti. Kakšni so odgovori mladih? Poglejmo odgovore na intervjuje – vsem smo postavili ista vprašanja, intervjuvali pa smo: IVANA RAUBERJA, ki igra softair v ekipi Wild Boars in bas-kitaro v skupini Grinders, sicer pa ga je širša javnost spoznala tudi kot predstavnika goriških višjih šol med novembrskimi zasedbami in protesti proti šolski reformi ministrice Gelmini; mlado gojenko Glasbene matice, obetavno harfistko TADEJO KRALJ, sicer dijakinjo liceja F. Prešeren v Trstu; harmonikarja, že uveljavljenega v zamejstvu, Sloveniji in na tujem, sicer pa dijaka družboslovnega liceja A. M. Slomšek v Trstu MARKA MANINA; in pevovodkinjo skupine "Bodeča neža", študentko glasbene pedagogike ter slovenistike in primerjalne književnosti na Univerzi v Ljubljani MATEJO ČERNIC.

➤ Zakaj praznuješ Božič? Kakšen pomen ima ta praznik zate?

IVAN: Božič praznujem iz družinske tradicije, ko se vsi dobimo na obilnem kosilu!

TADEJA: Ker je praznik in to pomeni, da sem lahko z družino in daleč od vsakdanjih opravil.

MARKO: Božič je zame verski in družinski praznik. Mislim, da je božič tudi praznik združevanja in prijateljstva in seveda tudi miru in sožitja. Ta misel presega vse meje in se nanaša tudi na tiste, ki božiča ne praznujejo.

MATEJA: Božič je eden najlepših praznikov, mogoče najlepši. Je priložnost, ko se (širša in ožja) družina zbere in priključuje posebno toplo razpoloženje v intimni krog ljudi, ki se imajo radi. Poleg tega, da je eden od večjih praznikov krščanstva, je Božič in praznovanje le-tega tudi odraz kulture in tradicije, ki jima pripadamo.

➤ Kdaj si zadnjič pel(a)/zaigral(a) "Sveto noč" ali jo vsaj poslušal(a)?

IVAN: Hmm, lepo vprašanje, moram povedati po pravici, da se ne spomnim!

TADEJA: Pojem jo vsako leto na polnočnici in vsekakor jo v božičnem času vedno poslušam. Zaigram pa jo vsako leto za božič.

MARKO: S to božično melodijo se ukvarjam že nekaj tednov, kajti pripravljam nov aranžma tega komada. Vsakokrat, ko jo igram ali ko jo slišim, imam občutek, da je božič že tu.

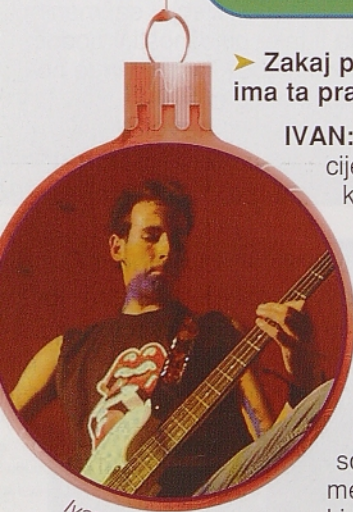
MATEJA: Zadnjič sem jo pela in poslušala letos januarja na božičnih koncertih.

➤ Božič ni božič brez: jaslic, daril, obilnega kosila/večerje ali polnočnice?

IVAN: Obilnega kosila.

TADEJA: Jaslic in daril.

MARKO: Pri nas doma se je že od nekdanj božič odvijal v zelo tradicionalni obliki. Si ne predstavljam božiča brez polnočnice, jaslic, božičnega kosila in tudi raznih daril, čeprav se mi zdi, da so ➤

Ivan

Tadeja

« mediji in trgovci ta verski praznik precej potrošniško obrnili.

MATEJA: Božič ni božič brez jasic in smrečice/bora.

► **Katero je tvoje novoletno voščilo za zamejske šole/glasbeno šolstvo/zborovstvo?**

IVAN: Čim več uspeha študentom.

TADEJA: Uspešno leto, polno zadoščenj!

MARKO: Ker mislim, da je naša bodočnost v mladih generacijah, vsem, ki se ukvarjate z glasbo in vam je glasba pri srcu, želim, da bi vam novo leto prineslo spodbudo za nove glasbene navdihe in dosežke. Resnično upam, da bo bližajoče se novo leto polno miru, sreče in seveda ... glasbe!

MATEJA: Vsem zborovskim skupinam želim najprej še veliko čudovitih doživetij na odru, pred nastopi, po njih in med vajami. Želim si, da bi vsaka skupina uresničila svoje cilje, ne glede na to, če so bolj ali manj ambiciozni ali zahtevni, predvsem pa si želim, da bi prišli na svoj račun mladi pevski sestavi z energijo, ki jo lahko premorejo le oni.

Mateja

► **Kaj pa si prosila Božička za svojo šolo/društvo/glasbeno šolo/pevsko skupino/ansambel?**

IVAN: Za ekipo (igram softair), da bi preživeli čim več nedelj v gozdu z ASG v rokah, za šolo pa upanje, da bo naš protest privedel do čim boljših rezultatov.

TADEJA: Glasbeni šoli voščim, da bi ji prinesel še veliko ljubiteljev glasbe!

MARKO: Rast si večkrat želi izvedeti vse podrobnosti. Božička sem prosil, da meni prinese novo harmoniko, da bi ansambel dobil še veliko novih glasbenih idej in da bi lahko še veliko let zabavali publiko na različnih odrih celega sveta ... kar pa je zame najbolj pomembno: da bi mi ostali vedno taki, kakršni smo.

MATEJA: Nimam velikih prošenj za »Bodečo nežo«. Želim si, da bi lahko tudi naslednje leto ustvarjale tako kot smo letos. Mogoče pa še to: Dragi Božiček! Pokloni dekletom dobršno mero potrpežljivosti in delavnosti, da se ne bosta slučajno izčrpali, umetniškega navdiha, da bodo navdušeno ustvarjale, in drzno mladostno energijo, da jo bodo lahko posredovale tudi drugim, ki jih gledajo in poslušajo.

Marko

David Guštin, Tjaša Oblak, Ivana Paljk, Lucija Tavčar

literatura

Lenart Legiša

**Zvok trobente plava skozi gozd.
Kakor vzdih. Kakor stok**

*Pomladno jutro.
Sonce ni še vzšlo,
meglice se spuščajo nad poljane.
Usnjeni škornji previdno stopajo skozi gozd.
Šumenje potoka kraj steze.
Fant je še rosno mlad, a že ukrivljen
pod težo orožja, ki ga nosi;
gleda zdaj levo, zdaj desno,
ker hodi po nevarni poti.
Na zeleni veji sedi vrana.
Fant jo zagleda, se ustavi,
da bi se ne zbala,
ter za trenutek pozabi,
na puško, ki jo nosi na rami.
Trenutek tišine. Slutnja.
Zvok sovražne trobente
useka skozi gozd.
V mladih očeh zapeše bojazen.
Strel!*

*Obraz blede kot zgodnja zima,
telo pada počasi in neslišno.
Mlado življenje usiha.
Pod zelenim borom
le vzdih in stok.*

(Pesem je prejela tretjo nagrado na literarnem natečaju SKK-MOSP za leto 2010)

Božične sladke želje

V prejšnjih dneh je sneg že pobelil naše kraje in ustvaril posebno božično razpoloženje. Božični prazniki so že potrkali na naša vrata in nas oblili s svojim frenetičnim ritmom: pripravljanje božičnega drevesca in jasic, kupovanje vsakovrstnih daril za prijatelje in sorodnike, pošiljanje voščilnic z dobrimi željami in lepimi mislimi, pripravljanje predbožične večerje ali božičnega kosila ... Verjetno bi bilo še v Rasti premalo strani, da bi v njih strpali recepte za pripravo tovrstnega menija. Zato sem se odločila, da bom tokrat pisala le o najslajšem delu vsakega obroka, in sicer o sladcah!

Verjetno bodo gostje ob praznični (pre)polni mizi po glavnih jedeh že tako siti, da se ne bodo mogli niti odlepiti od stola. V takem primeru je

verjetno bolje, da postrežete vašim gostom preproste, slastne in okusne sladice, ki bodo gotovo lažje prebavljive kot vsakoletna debela rezina panettona.

Vaniljine zvezdice

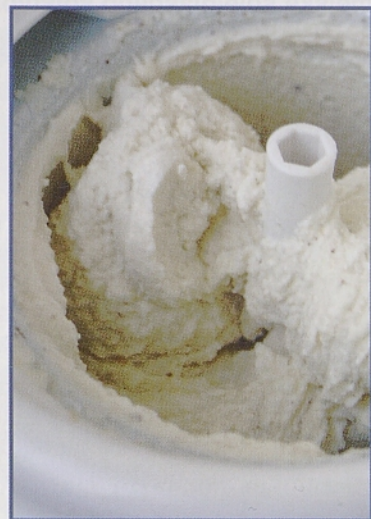
Vaniljine zvezdice so kot nalašč za dolge temne zimske noči, še posebno, če jih preživimo z našimi najdražjimi. Najprej po dolgem razpolovimo en vaniljin strok in postrgamo sredico. Naribamo lupino ene limone in iztisnemo sok polovice. Z mešalnikom hitro premešamo 250 g bele moke, 50 g sladkorja, 125 g masla in eno jajce. Kepo testa zavijemo v prozorno folijo in za eno uro postavimo v hladilnik. Testo nato razvaljamo in izrežemo zvezdice. Na pekač, ki smo ga prej obložili s papirjem za peko, postavimo zvezdice. Pečemo jih 15 minut v že ogreti pečici (170 stopinj).

Zvezdice oblijemo z glazuro, ki smo jo pripravili tako, da smo 70 g sladkorja premešali z limoninim sokom. Ko se je preliv strdil, lahko zvezdice serviramo.

Božična pisemca

Ob božičnih praznikih radi svojim najdražjim zaželimo vse najlepše. To jim lahko tudi izrazimo s sladkimi piškotki v obliki pisemca; če jih pripravimo z ljubeznijo in dobro voljo, bodo tisti, ki jih bodo pokusili, prav gotovo občutili vsa naša dobra voščila.

V posodi zgnemo 500 g bele moke z enim manjšim lončkom jogurta in približno 250 g masla. Ko postane testo gladko, ga zavijemo v prozorno folijo in ga pustimo 1 uro počivati v hladilniku. Nato ga

razvaljamo in izrežemo manjše kvadratke. Na sredo damo malo jagodne marmelade in vogale prepognemo v obliko pisemca. Piškote pečemo 15 minut v že ogreti pečici (180 stopinj). Posujemo jih s sladkorjem v prahu in jih postrežemo.

Baileysov sorbet

Če je bil vaš božični obed tako obilen, da si piškotov ne boste privoščili, si lahko pripravite osvežujoči sorbet, ki ima namesto limoninega čokoladno jedro. Vendar pazite: zato da ne boste zvezdic videli tudi na domačem stropu, bodite pri uživanju zmerni.

Priprava sorbeta je zelo preprosta: v mešalcu dobro premešamo manjšo kepico mlečnega sladoleda in pol kepice sladoleda iz bele čokolade. Nad sladoled polijemo še 3 cl viskijeve kreme Baileys in še enkrat premešamo. V kozarec, ki ga po navadi rabimo za šampanjec, polijemo nekaj čokoladnega sirupa in nad tega nalijemo še sorbet.

Dober tek in lepo preživite praznike!

BONTON: GA UPOŠTEVATE?

☞ Prva lekcija: ZUNANJI VIDEZ

Ali ste vedeli, da si prvi vtis o sogovorniku naredimo že po petih sekundah pogovora?

Ko sogovornika pogledamo, se nam pogled najprej zaustavi na obrazu in rokah (kar je samo 10% celotne površine telesa). To pomeni, da bomo najprej opazili kakšen mozolj na nosu ali umazane nohte. Prvi vtis pa je izredno težko popraviti, zlasti če je naša zunanost neurejena in neprimerna. Zato pazite: prvi vtis lahko močno vpliva na mnenje, ki ga bodo drugi imeli o vas v šoli, v poslovnem okolju in med prijatelji. Imejte urejene roke in čist obraz. Bodite nasmejani in že s stiskom roke naznanite sogovorniku, da imate močno in trdno osebnost.

Ali lahko z obleko vplivamo na mnenje, ki si ga sogovornik ustvari o nas?

Oblačila lahko pri obliki celotnega videza precej pomagajo. V poslovnem okolju je bilo

narejenih veliko poizkusov, s katerimi so sociologi ugotavljali, ali so tako imenovane revolucije v oblačenju uspešne. Zaman! Pomislimo le na slovita 60. leta, ko so mladi poskusili izničiti, odpraviti veliko tradicij v oblačenju in s tem dokazati, da zunanji videz v delovnem okolju ni pomemben; tudi njim ni uspelo!

Zaključek je torej le eden: paziti moramo, da smo oblečeni tako, kot se v določenem okolju spodobi. Če vas vaš fant oz. vaše dekline povabi na kosilo s svojimi starši, se raje izognite preveč nizkim hlačam ali preveč okrnjenemu minikrilu. Ko greste s prijatelji v kino, si ne nadenite previsokih pet, saj boste v primerjavi s tistimi, ki so prišli v telovadnih copatih videti nekoliko nerodni.

Če vam je dana priložnost, da nosite večerne obleke, morate poznati vsaj najožja pravila: tovrstne obleke in drag nakit (dragi kamni, diamanti) lahko nosimo le po 18. uri, in sicer na poslovnih večerjih, v gledališču, na koncertih, pri banketih in podobno ...

Izberite barve in kroje, ki vam najbolj pristajajo. Spomnite se le na to, da obleka ne naredi človeka.

Emilia Kravos

Rad pišeš? Si radoveden? Vedno opazuješ vse, kar se dogaja v tvoji bližini, vendar ne zanemaraš svetovnih dogajanj? Se rad družiš s svojimi sovrstniki in se z njimi pogovarjaš o čemerkoli?

Pri Rasti imaš možnost, da izraziš svoje mnenje o vseh aktualnih tematikah in najnovejših dogodkih! Lahko se razpišeš o zadnjem filmu, ki si ga videl v kinu, o knjigi na svoji nočni omarici, o gledališki predstavi, o video igrakah, o šolskem dogajanju, skratka: pišeš lahko o vsem, kar bi rad!

Piši nam na e-mail naslov rast.urednistvo@gmail.com.

KAKO ZAMEJCI PREŽIVLJAMO BOŽIČ?

Mrzli dnevi in svetlikajoče se lučke nam že oznanjajo, da se božični čas vse bolj bliža. Neizbežno je, da tudi anketo posvetimo božiču. Tokrat smo odgovore na šaljiva in bolj resna vprašanja dobivali tako od mladih kot od starejših...

① Ko zaslišim besedo božič, pomislim na:

- ✓ 35% shopping, darila in zabavo
- ✓ 65% trenutek miru, ko se lahko posvetim svojim najdražjim

② Po domovih prinaša darila:

- ✓ 23% Božiček
- ✓ 77% Miklavž

③ Tipična božična slaščica:

- ✓ 63% pandoro ali panettone
- ✓ 37% potica ali pinca

④ Božična pesem:

- ✓ 47% Bela snežinka ali Glej zvezdice božje
- ✓ 53% All I want for Christmas is you ali Jingle bell rock

⑤ Božični film:

- ✓ 48% Nightmare before Christmas ali Grinch
- ✓ 52% Love actually

⑥ Za božič raje:

- ✓ 63% obdarujem
- ✓ 37% sem obdarjen

⑦ Darila so po navadi:

- ✓ 20% običajna darilca, namenjena veliki količini ljudi
- ✓ 80% skrbno izbrana ali doma izdelana darila le za najbližje

⑧ Božični dan je običajno:

- ✓ 45% velika pojedina z vsemi sorodniki
- ✓ 55% miren dan, ki ga preživim z družino

⑨ Na božič grem po navadi:

- ✓ 67% v cerkev
- ✓ 33% na zabavo

življenje je lepo, čeprav...

Videla sem na Rasti, da nudite nasvete. Meni je to zelo težko povedati, ker pa je moje pismo anonimno, mi je lažje. Zaljubila sem se v fanta, ki je zelo prijazen, lep in je zaradi tega mnogim puncam všeč. Bojim se mu povedati, vendar bi želela vsaj vedeti, kaj on misli o meni. Strah me je tudi, da bi drugi izvedeli in bi me imeli za norca. Večina se iz mene že heca, ker nisem lepa in sem debela. Jaz mislim stalno nanj in se zaradi tega ne uspem niti učiti. Zaradi tega vas vljudno vprašam, kaj naj storim. Menjam šolo in ga poskusim pozabiti ali pa ...?

Pozdravljena!

Če hočeš v življenju imeti uspeh, je prvo pravilo to, da se spoštuješ in verjameš v svoje sposobnosti. Ko ti bo to uspelo, se boš sama sebi in tudi drugim zdela lepša in prijazna. Imej se rada! Ukvarjaj se s svojimi konjički in izberi si šport, ki te bo v prostem času sprostil. Spoštuj svoje telo s tem, da ga hraniš z zdravo hrano in ga neguješ s primernimi kozmetičnimi pripomočki. Upam, da boš v prihodnosti vedno pazila nase; ponovno podčrtam, da moraš verjeti v svojo edinstvenost.

Vedeti moraš tudi, da je moč vseh pomembnih voditeljev in šarmantnih oseb predvsem samoironija. Naj te ne bo strah, če te drugi včasih imajo za norca.

Poleg tega je najlepša stvar v življenju ta, da živiš brez dvomov; človek potrebuje resnico, naj bo lepa ali grda. Izkoristi pravo priložnost in mu mirne duše povej, kaj čutiš.

Toplo pričakujem novice! Srečno in lep pozdrav.

Dr. I. Bersenda
Psihologinja

Pišite na: ingrid.bersenda@gmail.com